



**OKRESNÁ PROKURATÚRA REVÚCA**  
**SNP 1370/1A, 050 01 Revúca**

Číslo: 1 Pv 38/14/6608-52  
EEČ: 2-48-3-2017

Revúca 03.01.2017

**U Z N E S E N I E**

**Trestná vec:** obv. **XXXXX**

**Trestný čin:** prečin: podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona

**Rozhodol:** prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX  
miesto narodenia: XXXXX  
rodné priezvisko: XXXXX  
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX  
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako dlžník dňa 03.11.2008 v Tornali, okres XXXXX, uzatvoril s mandatórom spoločnosti XXXXX s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava zmluvu o úvere č. 6830014 zo dňa 03.11.2008 na podklade ktorej mu bol dňa 03.11.2008 poskytnutý úver vo výške 464,71 Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 12 mesačných splátkach po 75,68 Eur počnúc dňom 14.01.2009, napriek tomu však do dnešného dňa nepoukázal žiadnu splátku, teda sa na škodu cudzieho majetku obohatil, tým, že spoločnosť XXXXX s.r.o., ul. Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35807598, uviedol do omylu a spôsobil jej tak škodu vo výške nie menej ako 464,71 Eur.

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

**Odôvodnenie:**

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX sp. zn. ORP-1622/OSV-RS-09 zo dňa 27.10.2009 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného

zákona a uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Tornaľa sp. zn. ORP-277/TO-RA-12 zo dňa 17.05.2012 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX v Revúcej pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

V predmetnej veci bolo následne v rámci prípravného konania vykonané dokazovanie spočívajúce najmä vo výsluchu obvineného a výsluchu svedka poškodeného, výsluchu svedka, a zabezpečené listinné dôkazy.

V procesnom postavení obvineného XXXXX vypovedal, že v roku 2008 zobral od spoločnosti XXXXX s.r.o. úver na sumu 464,71 Eur, z dôvodu, že jeho maloletý syn mal zdravotné problémy (žltáčku), bol hospitalizovaný, potreboval peniaze na lieky a cestovanie do Lučeneckej nemocnice, v tomto čase pracoval vo firme Medicplast s.r.o. Ďalej uviedol, že pôžičku od spoločnosti XXXXX chcel splácať, avšak následne ochorel, bol dlhodobo práceneschopný, následne kvôli bývalej manželke odišiel do zahraničia.

V procesnom postavení poškodeného XXXXX na výsluchu vypovedal, že zmluvu o úvere uzavrel obvinený v Tornaľi, na sumu 464,71 eur, obvinený neuhradil spoločnosti XXXXX s.r.o. ani jednu splátku. Zmluvu uzatvárala s obvineným jeho manželka XXXXX, pričom on úverovú zmluvu schvaľoval.

V procesnom postavení svedka XXXXX na výsluchu uviedla, že obvinený pri uzatváraní zmluvy predložil všetky potrebné doklady, aj kópiu pracovnej zmluvy a tri výplatné pásky. Zmluvu schvaľoval jej manžel XXXXX.

Podľa § 8 Trestného zákona je trestným činom protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Prečinu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Podstata konania, ktoré by bolo možné posúdiť ako trestný čin podvodu spočívajúci v tom, že páchatel trestného činu vyláka od poškodeného tovar resp. službu, je založená na skutočnosti, že páchatel ešte pred uzavretím právneho úkonu, ktorý má byť podkladom pre vylákatie tovaru, vie, že za dodaný tovar nezaplatí alebo že nebude v jeho možnostiach a schopnostiach za dodaný tovar zaplatiť. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí na cudzom majetku škodu, pričom z hľadiska subjektívnej

stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Uvedenie do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci, rozpor medzi predstavou a skutočnosťou a pôjde oň vtedy, keď podvádzaná osoba nemá o dôležitej okolnosti žiadnu predstavu, alebo sa domnieva, že sa nemá čoho obávať, pričom omyl musí mať určitú kvalitu.

Naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona predpokladá existenciu páchatel'a, ktorý uvedie niekoho do omylu, príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby resp. jej neznalosti všetkých podstatných skutočností a ňou vykonanou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením sa páchatel'a alebo inej osoby na strane druhej. Pri trestnom čine podvodu je podstatným, aby išlo o nezhodu predstavy s reálne existujúcou skutočnosťou, ktorú je možné objektívne overiť. Aby mohlo ísť o naplnenie všetkých znakov trestného činu podvodu, je preto nevyhnutým, aby škoda na cudzom majetku a obohatenie iného mali základ práve v podvodnom konaní páchatel'a, teda konaní, ktorým páchatel' iného uvádza do omylu, alebo využíva omyl iného. K naplneniu skutkovej podstaty trestného činu proti majetku nestačí preto len formalisticky pojatý výklad príslušného zákonného ustanovenia Trestného zákona. Ak až po uzavretí zmluvy vznikli prekážky, ktoré bránili jednej zo strán zmluvy splniť záväzok, a ktoré nemohol v dobe uzavretia zmluvy ani predvídať, či dokonca aj v prípade, že páchatel' až po prevzatí tovaru resp. dodaní služby nadobudol úmysel ich poškodenému nevrátiť, nemožno takéto konanie kvalifikovať ako trestný čin podvodu.

Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchania trestného činu podvodu je kľúčovým preukázanie úmyslu páchatel'a, páchatel' musí konať úmyselne, minimálne v nepriamom úmysle. Úmyselným zavinením páchatel'a musia byť pokryté všetky znaky základnej skutkovej podstaty trestného činu (konanie, následok, aj príčinný vzťah). Je nevyhnutné aby úmyselné konanie páchatel'a predchádzalo vykonaniu majetkovej dispozície a aby páchatel' mal ešte pred vykonaním majetkovej dispozície úmysel spôsobiť škodu na cudzom majetku. Podľa ustálenej súdnej praxe sa vyžaduje, aby už v čase uzavretia zmluvy páchatel' mal úmysel svoj zmluvný záväzok nesplniť vôbec, alebo nie v dohodnanej dobe resp. konal aspoň s vedomím, že svoj zmluvný záväzok v dohodnutej dobe nebude schopný splniť a že týmto uvádza iného do omylu, aby sa na cudzom majetku obohatil. Dodatočné rozhodnutie nezaplatiť nie je naplnením skutkovej podstaty tohto trestného činu podvodu. XXXXX súdu ČSR z 14.02.1967, sp. zn. 3Tz 5/1967, R 54/1967-I.: k naplneniu zákonných znakov subjektívnej stránky trestného činu podvodu sa vyžaduje, aby bolo preukázané už v čase pôžičky finančných prostriedkov konal v úmysle požičané finančné prostriedky nevrátiť alebo konal aspoň s vedomím, že ich nebude môcť vrátiť. Tento právny záver je zrejmý aj z nasledovnej judikatúry: rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 27.01.1977, sp. zn. 1Tz 1/1977, R 57/1977 – III., a rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 19.07.2000, sp. zn. 5Tz 146/2000, R 38/2001. Skutočnosť, že obvinený nevráti finančné prostriedky v termíne ktorý slúbil, nie je sama o sebe dostatočným dôkazom pre zistenie, že uviedol veriteľ'a do omylu (R15/1969). Z hľadiska subjektívnej stránky musí byť zistené, že páchatel' konal v úmysle spôsobiť inej osobe škodu, a to už v čase, keď sa dopustil podvodného konania. Teda z judikatúry vyplýva, že podstatným je posudzovanie subjektívnej stránky trestného činu, či vzhľadom na všetky okolnosti prípadu možno dospieť k záveru, že páchatel' už v čase pred požičaním finančných

prostriedkov konal s vedomím, že ich nevráti, pretože nemá a nebude mať žiadny príjem, alebo ak aj príjem má, ale pôžičku nebude chcieť vrátiť.

Z listinných dôkazov sa nepreukázalo, že by žiadateľ o úver uviedol mandátárovi spoločnosti nepravdivé skutočnosti, ktoré by viedli k zamietnutiu žiadosti o poskytnutie úveru. Obvinený bol zamestnaný v spoločnosti XXXXX s.r.o. v období od 20.06.2008 do 12.08.2009, v čase uzavretia úverovej zmluvy predstavoval jeho čistý mesačný príjem sumu 521,68 Eur, príjem jeho manželky XXXXX, ktorý slúžil len ako informatívny údaj sumu 158,67 Eur. Obvinený bol od 10.11.2008 do 01.05.2009 práceneschopný, hospitalizovaný z dôvodu epidémie infekčnej žltacky, do práce už následne nenastúpil. K ukončeniu pracovného pomeru s obvineným došlo dňa 12.08.2009. Obvinený uzavrel úverovú zmluvu z dôvodu zdravotného stavu jeho syna, pričom pôžičku v čase uzavretia zmluvy chcel splácať, avšak následne ochorel, bol dlhodobo práceneschopný, a z toho dôvodu sa mu zmenili okolnosti a neplatil splátky.

Obvinený v čase uzatvárania zmluvy neuvádzal poškodenej spoločnosti žiadne nepravdivé skutočnosti v otázke určenia vlastnej bonity, splnenia podmienok na priznanie úveru (údaje boli pravdivé a v súlade so skutočnosťou). Obvinený v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nekonal s vedomým, že vzhľadom na osobné a majetkové pomery svoj záväzok z úverového vzťahu nebude môcť vedieť riadne a včas splniť. Dodatočná neschopnosť obvineného plniť si svoje záväzky vyplývajúce z úverového vzťahu nemôže zakladať jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Z uvedeného dôvodu možno takéto konanie dlžníka považovať jedine za porušenie zmluvných podmienok a veriteľ je oprávnený voči dlžníkovi uplatniť niektorú zo zmluvne zakotvených sankcií. Treba uviesť, že prostriedky civilného práva, premietnuté do jednotlivých ustanovení občianskeho zákonníka, civilného sporového poriadku a exekučného poriadku dostatočne umožňujú ochranu práv veriteľa. Z princípu ultima ratio vyplýva, že ochrana majetkových vzťahov má byť v prvom rade uplatňovaná prostriedkami občianskeho práva, a obchodného práva, a až tam, kde taká ochrana je neúčinná a kde porušenie súkromnoprávných vzťahov svojou intenzitou dosahuje zákonom predpokladanú nebezpečnosť, je na mieste uvažovať o trestnej zodpovednosti. Trestnoprávna represia nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci aktivitu jednotlivca, od ktorého sa primárne pre sféru súkromnoprávných vzťahov očakáva a vyžaduje aby si strážil svoje práva.

V súlade so závermi judikatúry je potrebné konštatovať, že samotná skutočnosť, že XXXXX následne pôžičku nesplatil a ani nesplácal, nie je samo o sebe dostatočný dôkazom pre zistenie, že pri uzatváraní zmluvy uviedol poškodeného do omylu, čiže toto konanie nie je trestným činom. V predmetnom prípade absentuje úmysel obvineného uviesť spoločnosť XXXXX do omylu a obohatiť sa na jej úkor v čase podpisu zmluvy o úvere.

Vyhodnotením všetkých dôkazov zadovážených v danej veci v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku jednotlivo i v ich súhrne som dospel k záveru, že bolo preukázané, že týmto skutkom nedošlo k spáchaniu trestného činu podvodu, ani žiadneho iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a taktiež nie je ani dôvod na postúpenie veci inému orgánu na prejednanie priestupku alebo iného správneho deliktu.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Peter Kulik  
prokurátor